

वढे विरुद्धः आगि कदं दपै नादि ॥ ७५ ॥ ऐसी जरे विजा चणिः दे रेवानियो तरुण
पणिः हेचि दशा मज लाउनिः हा धेत रणिये थिल ॥ ७५ ॥ देहा तिलु का शडिक
रिः कोटि अनर्थ ये के क विरिः राडो मि लागे लासा मी तरि जे विष्य ग्नि वरि
घट थारा ॥ ७७ ॥ या दे हा चे जे मूष ते दुःखा चे आळ बाळ दे हा वाळ वितो दुः
ख प्रवणः उत्तर फण महा दुःख ॥ ७८ ॥ एवं दे हा विजे संगति ते निरंतर दुःख प्र
प्तिः या पारि सोडा वि आशक्ति हे लु विरक्ति दे ह गुरु ॥ ७९ ॥ या दे हा चे नि सो धनेः
अविना स पद पावणेः या हि परि येणे गुणे गुण लु लु पाणे दे हा सि ॥ ८० ॥ दे
हे उपकार अथ कारि या सि गुरु लु दे हि परि ये च वि वंचु नि च लुरि नि
ज हित करि तो थन्य ॥ ८१ ॥ करि तां त लु वि वंचनः दे हा चे मूष ते अज्ञान नि
ज रू पा चे दर्शन ते विमान प्रकृति चे ॥ ८२ ॥ प्रकृति स्तव त्रि गुण सुत्रः

श्रीगुणत्रिविद्ध अहंकारः येषु निमग्नस्तु तविकारः चिद्रियव्यापारः देवेंसी
 ॥२॥ एवंपिंडब्रह्मांडखंडोपः हा अवघावि आरोपः दोरुनाहिंजाला
 सापः अमंस्पर्शतोद्युं गति ॥२४॥ पाहाता या दे हाचें मुणः कासेजेसें मृगज
 ॥ ५ ॥ पुमं चिराणि वप्रवणः हा आरोपुचिकेवणः वस्तुचां वायिं ॥ २५ ॥ न
 सते देह अमासेजेथे आरोप ह्मणो घडे हाते आतां सांगें न अघवा
 दाते सावधाचितें परियेसो ॥ २६ ॥ देहोपांच सुतिक्रासिद्ध तोमि ह्मणो
 हे अवद्ध देहोमकिनामिं सुद्ध अतिविरुद्ध या आख्या ॥ २७ ॥ ह्मि
 नवें जडले जणामिं नवें द्रवले तेजामिं नवें दाहाकले चंचलले न
 वें वायु ॥ २८ ॥ नमनवें मिं नले अहनवें मिं दशले जिऊनवें मिं परिणी
 नले मायामीयले मिं नवें ॥ २९ ॥ देहोनवें मिं नश्वरले विषयनवें

मिं बाध कथं: यांत हां आति मातें: सं मं धुयेथें असेना ॥ ७० ॥ ब्रह्माह
मस्मिं अस्मिमानः ह सपरमहंसास्मिमान्यः ते तत्त्वावस्थे चेसाधनः तोहि
अस्मिमानास्मि न दे ॥ ७१ ॥ जिठकात हां वा अनुवादुः तिठका मजवरि अ
पवादुः हा माझे खुडे वा को धुः तुज लागी यदु सांगी तला ॥ ७२ ॥ हे माझे गु
हानानः तुझे देखेनि अनन्यपणः केलेनि रोपणः सावें संपुर्ण तुं सावाचि
॥ ७३ ॥ ये नृवि करावया हे कथाः मज वाड नाहिं सर्वथाः परिवोलवितसे तुं
आस्थाः नृपनाथा समाग्या ॥ ७४ ॥ ऐसिया संवादा वां मेळिः अद्वैत बोधें
पीटिलि चाळिः दोघें आनंद कसोळिः ब्रह्मसुकाळिं मातले ॥ ७५ ॥ ऐ
सा उपकारि देखवाः या देहासारि वा नाहिं सरवाः पमं एा सिरावा वानेटकाः
तंव तो पारी का मुळिं वि ॥ ७६ ॥ या सि अमुत करितो जतनः दिसे वि परि

तनिदानः स्वानष्टंगावत्वेन सोजनः कां होये सदाशः आग्निवे ॥ ७७ ॥ यां दोह्री
 गतिवेगपेपडेः तस्मिन्नुपवृत्तहेतुकिडेः चोधि अवस्थायासिनघडेः ते
 तुहिं रोकटे जाणासि ॥ ७८ ॥ या लाशीदे हावि आ वाक्तिः मीनधरिं विगान्दपतिः
 नीसंगुविचरतुसे रिवतिः आत्मस्थिति चेति बोधे ॥ ७९ ॥ देहासि तु पशोगमा
 धनेः तितुकिं जाणायां बंधनेः दृढवासनातेषोः अनिवारयणो वाढता ॥ ८० ॥
 श्लोक ॥ योजो सुजार्थपशुसुगृह सवर्गान्युष्माति यप्रियचिकिर्षतया
 वितन्वन् ॥ श्वाते सुदृष्टमवसुधे न स देहः स्तष्ट्यास्य विजमवसि दति वृक्षध
 मा ॥ ८१ ॥ धाटिका ॥ देहभोगीं मुरव्यगोडिः स्त्रीभोगावि अति आवडिः सर्वस्ववे
 चुनिजोडिः आपिरो कडि योसिता ॥ ९ ॥ स्त्रिहाति धरितां देवः वाढे प्रपंचा
 चे योरदुखः गृहपाहिजे अवस्यकः भोगार्थदेवस्त्रिये ॥ ८२ ॥ सप्त

(318)

हाविगहसिद्धिः पाहिजेथन धान्यसमृद्धिः जाहालिप्रपंचाविद्वधिः तेणे
अतिआधीः अनिवाराभा॥ साप्रजांचाअतिमालसुः दासदासिमेष्ठाविप
सुः श्वोरकष्टांचापडेसोसुः सुखलेखुपेनाहिं॥ ४॥ व्याहिजावायिंयांचिया
वोदिः आप्तवर्गांचियाकोडिः पडेउचिताचिसांकडीः सोसितोकोरडीदेहाचि
५॥ पोसाबयापोस्यासिः बुविनानाउपायेरासिः हिडेस्वदेसिंपरदेसिः अ
हिर्गिंसीव्याकुष्ण॥ ६॥ देहासिद्याचियासुखः शतथाबाढविलेदुःखः देहासी
मानेजानमुखैः दृष्ट्याअभिष्कारवबाढवितिः॥ ७॥ देहसुखाचियाचाडाः पडे
रीग्रहाचेखोडाः दारागहलोसेंकेलावेडाः नेदरेपुढंनिजचर्चुः॥ ८॥ देहेंवा
ढविलेप्रितिः गहदारापुत्रसंपतिः तेचिवासनाहोयेदेहातिः देहांतगप्रतिः नि
नविजा॥ ९॥ जेसाजोन्हळाकणिसांचेदेः तणिसिचाखितिविचारेः नाहि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०॥ तं विजयामि जयंते गतिः सर्वे वा
 शाडवाडे पुडति तैसि वासना उवेजे देहांति देहांतरा प्रतिन्या वया ॥ ११॥ ह्य
 वृक्षा विद्यापरि वासना विजयारिः उरुनिस्वर्ग संसारी यो निद्रा रिज
 न्मावि ॥ १२॥ देही वासना के विवाडे तैहि सांगे न तु जपुडे विषय से विता वा
 उ कोडे वासना वाडे अनि वारा ॥ १३॥ स्तोत्रा द्विजै द्वि कतो मुगप कर्षति
 कर्हित कीर्ति शो न्य तस्मै रुदरे प्रवणं कुवाञ्चित ॥ १४॥ प्राणो न्यतश्च पट्टक च
 र्म शक्ति र्बध्य स पत्न्ययि वरोठ पति तुनेति ॥ १५॥ टिका ॥ जिह्वा रसां कडे वोढि ह
 वा प्राणनालागी तोडि सिन्धु सिरति सुरवा विगोडि तं कफ डि रमा व्या ॥ १६॥
 त्वचा पाहे मृदपण उदर वोढि पुर्ण अन्नं प्रवणमागति गायन मधुर धनि
 आकाश ॥ १७॥ प्राण उद्यत परिमणः रूप पाहा वया वोढि डोळां हस्त वां

(4A)

स्थितिरेवेष्टाः नानालिच्छाम्यसावे॥ १५॥ पायेवांशितिगतिः ऐसिंधिद्रियेवो
ढावोद्विष्टः जेवियेकागेहपतिः बहुतासवतिवोद्विष्टः॥ १७॥ एवयिद्रियांसि वि
षयाशक्तिः तेषांवासनादृढहेतिः सादेहेदेहांतराप्रतिः पुरुषासिनेति सर्वथा॥
१८॥ आलागीकरावाविषयस्यारुः अवस्यछेदावादेहरुः ये आर्च्यम
नुष्यदेहचांगुः ज्ञानविज्ञारुतेदेहि॥ १९॥ श्लोकः॥ मृष्टापुराणि विविधान्
जयात्मशक्त्या दृष्ट्या नरीस्यपपसुचवगदं ग्रामस्यात्॥ तेस्तेरतए हृदयः
पुरुषं विधाय ब्रह्मावलोकाधिषणं सुदमाप्रदेवा॥ २०॥ टिका॥ हे विजाणा
वयानिजरुपातेः पूर्वि तेषां श्री अंततेः निजमायेवेनि हुतेः केलिबहुते
शरिरे॥ २०॥ येकेकेलिं पृचरेः येकेकेलितरेचरेः येकेकेलिं जणचरेः चरे
अचरेतेयेका॥ २१॥ दृष्टसर्पपसुदंशः राक्षसपिशानचवगहंसः मणकण

पादि असोसः स्टाजिं बहु वस यो निते ॥ २२ ॥ ते रया वौ च्या सिल स यो नि ऋ
जु नि पा हे पा तो निः त व नि ज प्राप्ति ला गु नि ने द र वे को ति हः अधिकारि ॥ २३ ॥
ऐ सिये दे र वे नि ष्ट प्ति तेः सु ख न व दे चि दे वा तेः म ग मा न वि प्र वृ त्ति तेः आ द
रे व दु ते नि मि ले ॥ २४ ॥ बा दु ले म नु ष्य दे हिः नि ज ज्ञा न द्या त ले पा हि जे
णे ज्ञा ने दे हिः वि दे ह पा हिः पा व ति ॥ २५ ॥ आ हार म य नि द्रा मे यु नः स र्वो
यो नि सि स मा नः म नु ष्य दे हि चे ज्ञा नः अ धि क जा ण स र्वो ऽस्ति ॥ २६ ॥ दे र वे
नी म नु ष्य दे ह सिः सु ख जा हा ले म ग वं ता सिः अ धि क र ब्र ह्म ज्ञा ना सिः
ये णे दे हे सि म त्प्रा प्ति ॥ २७ ॥ पा वो नि र्या म नु ष्य प णाः जे न सा धि ब्र ह्म ज्ञा
नः तो दा ढी बा मे ढा जा णाः वि ष य च र णा वि च र तु ॥ २८ ॥ म नु ष्य दे हि चे
नि ज्ञा नेः स वि द नं द य द वि ज्ञे णेः ये व ण अ धि का र ना रा य णेः दृ पा व लो क

5A

नेदिधरा॥५॥ मनुष्यदेहिं ब्रह्मज्ञानः पुढिले जन्मि मि करिनः सुंरोतो
नागवलाजाणः सोलि व अज्ञानयापारि॥५॥ स्तोत्रु॥ लब्धसुदुर्ल
भमिदंबकुसं जावेंते मनुष्य मर्यमदनिसुमपि ह धीरः॥ तूर्णये ते तनपते
दनु मरुया वनिः श्रेय साय विषय खलु सर्वतः स्यात् ॥ टिका॥ यो-यासि
लक्षयोनि प्रतिः कोटि कोटि फेर जें हातिः ते नर देहा विप्राप्ति अवचटे
ला हातिः निज साग्ये ॥५॥ जो मनुष्य देहि जन्मलाः तो परमार्थासि ली
गटलाः ये बढा अलक्ष्य लक्षु जालाः वितरि मानि ला उणावो ॥५॥ जा हा
लियां मनुष्य देह प्राप्तिः परमार्थ साधु भोगा अंतिः ते कठिये यनाहि
निश्चितिः मरु प्राप्ति अनिवार ॥५॥ मरु ना विचारि गुण दोषु न सुंरो
देशा विदेशु न पों हेरा त्री दि वरुः कारि ना सु ते कृष्ण ॥५॥ देह जें पासुनी

6

e

जालाः तैपासुनिमृष्टकागलाः जेवि सापेवेडु कुगीछिलाः गीळुं लागाला लव
निमिषे ॥१५॥ सापु वेडु काते गीळिः वेडु दुसुखं मास्या कवळिः ते सिमृष्ट सुमि
पडिलिः विषय मुलि शो बलि ॥१५॥ येथ अणसु जेणे केलाः ते सर्व स्वंना
गवलाः चिता परमार्थ हाति वाचगेलाः आवर्ति पाडिला मव बकिं ॥१७॥ रे
सें जाणो नियदुरायाः देहा विद्या लव लाद्याः परमार्थ साधावयाः उद्यत होआ
वें ॥१८॥ वेडु निया अण सासिः दवडु निया अण सासिः आत्म चितन अहि बिदे
लिंसीः अविम्र मे सिं सा थावे ॥१९॥ राणि रि घालियां सुरासिः न जिण तां प
चक्रासिः विसां वांनादिं दोत्रियांसिः तेणे वेगे सिं सा थावे ॥२०॥ साधाव
या परमात्म लग्नः सधन विज वराचं मनः तेणे साक्षेपे आपणाः सायुज्य
तत्त सा थावे ॥२१॥ रायाचें येकु लो ते येकः अवचटें चुकलें बाळकः

२७

तोडोविशोधि सकल लोकः तोविनिजसुखसाधावे ॥ ४३ ॥ काळाचाचपेटपा
 तः जेवं वाजलानाहिंयेथः तंवं साधावापरमार्थः आयुष्यव्यर्थनकरावे
 ४३ ॥ नरदेहिचेनि आयुष्यः प्रप वाचेनि आवेशो विषयावेनि विष्णोसे
 फोगधिंसे नरजाले ॥ ४४ ॥ पश्चादियोनिचांगायि विषयो बांनुनि आन
 नाहिः तोविषयो नर देहिः वाढविष्यां काधिहितजाले ॥ ४५ ॥ विचारिता
 विवेकदृष्टिः विषयां सिप्रारब्धे भेदि दृष्टाकरितां आटादि सुदलाडुटिन
 रदेह ॥ ४६ ॥ नरदेहपरमपावनः पावोनि न करिब्रह्मज्ञान तोलाडागर्थवु
 जाण पुंसे विणदुपायि ॥ ४७ ॥ अपरोक्षज्ञाने विणवाजट उदरार्थदक्ष
 खटपट जेविमदिशपानिमर्कट उडेउडट तडतडां ॥ ४८ ॥ ब्रह्मज्ञाने विण
 शास्त्रज्ञ ते आंधारिचे खद्योतजाण अज्ञाननिषिमाजिते जगहनः सु

ॐ दधिं कोरासुं देवे ॥४१॥ ब्रह्मज्ञाने विण संन्यासि नटा व्योरे सें मुंडा ल्यासीः
सें कले मीष्टां न पिसेसि वृथा घेसुषिना पिले ॥४५०॥ मनि विषया चें ध्यासि
व्याषण धरुनिकरितिवे दाध्ययन ते वार्षकिचे ददुखाण कर्मपांने जल्प
ति ॥५१॥ विषयप्राप्ति लागीमौ न्न ते बगचे बग ध्यान विषय बुद्धि जें गयेन
ते रवरी देखे निरवसुं के ॥५२॥ विषया लागी उपन्यास न नायुक्तचे विष्ण
स जे विंपी उदेखे निवायस करितिवे वृवस अतिशब्द ॥५३॥ पोट मराव्या
काड सेरा वाजविति तोड तेरे विषया लागी वितंड शास्त्र पारवाड बोलाति
॥५४॥ विषय वासना धरुनि थोर बाहे मीराविति आचर जेविकागा वारो
चाचार ॥ विष्टा तत्पर मानसि ॥५५॥ दृढ जीविका धरुनि चांग अग्नि क्षेत्रे
कारीतियाग जेवि वेरया विकुनि आंग चाला विबांगु संसार ॥५६॥ नरदे

हिवाहाविस्वार्युः साधावयावेद्यापुरुषार्युः तोनकरिताजोकां अर्युः तोअ
नर्युजाणावा॥ ५३॥ नकरियेदेहिं ब्रह्मज्ञानः तोस्थानसुकरासमानः अथवा
स्याहोनिहिनः विवेचनः परियेसा॥ ५४॥ पशुहाणितलेयांताताः देषुनय
वि सर्वयाः मनुष्यासितं स्मृताः जीवघाताप्रवर्त्ता॥ ५५॥ पशुसिलोनुनाहि
संग्रहताः येकाहारहोये परसिताः मगउरलेया अर्युः सुगीसर्वयातक
॥ ५६०॥ मनुष्याचं लोपि टपरागा वि असिल्यां हि धनः पोटेनरवार्य
आपणः मासुगीतां प्राणयुजिला॥ ५६॥ साये प्रातचित्ताः पशुसिनाहिं सर्व
याः मनुष्याविचिंतापाहाताः उन्मशतो नाराये॥ ५७॥ अमित धन असतां
गाविः ताहिं अनिवारचिंतामोदिः नाधिलेवि जयेपोटिः अविश्वासिष्टदिः
नरदेह॥ ५८॥ जाहिं मरोटे कले शरिरः ताहिं वेकारिसाधिवृत्ति क्षेत्रः पुना

दिशोयुनिकरिधरः पुत्रपौत्रनादाय ॥ ५४ ॥ ऐश्वर्यस्तारविताः पशुसिनाहि
 सर्वथाः अतामैयुनाविकथाः ऐकतसुतासोगेन ॥ ५५ ॥ पशुसिनाहिकारि
 मनः मगस्त्रिभिनातये आयणः पुरुषासिनिहस्त्रिसेवनः गुरोदंजणः नसो
 डी ॥ ५६ ॥ कामक्रोधसलोभताः चिंतानिंदा अतिगर्वताः हेमनुष्यां चेचिमा
 थाः पशुसिनाहिकारि ॥ ५७ ॥ नसाधिता आत्मज्ञानः केवळजेविषायि
 जनः तेस्त्रानलुकरायिसाहिनः मनुष्यपंगसां नाहि ॥ ५८ ॥ विषयांचे सु
 खजाणः स्वर्गिनरकिंसमानः जे इहलोकि योगिभ्यांनः ते चिस्वर्गीजाणः
 ईशसि ॥ ५९ ॥ मनुष्यदेहावांचुनीः सुरतिर्यगादियोनिः साविषयसोगा
 त्तागुनिः विषयछेदनिनरदेहा ॥ ६० ॥ तेनरदेहकेनेनिजेडेः ते प्राप्तिचे कवि
 एगाडेः ते सांगेन तुजपुढेः परिसनिवाडेः विभागा ॥ ६१ ॥ असंतसुदुते स्वर्ग

ही

ज्या

२०

चढेः अस्ये तपाये अधोगतिघटेः पापपुण्यनिषेधघटेः ते आहुते निजस्युक्तिः ॥ ७५ ॥
 जे पापपुण्यसमानसामिः ते मनुष्यदेह आक्रमिः जन्मपावे कर्म सुमिः आ
 म्रमधर्मि सुमेधा ॥ ७६ ॥ साक्षेये मनुष्यदेह जोडे ऐसे कविताते वनघडेः हे अव
 चटे हाताचढेः नाग्य चोखडे जयाचें ॥ ७७ ॥ मोले अनर्घ्य रत्ने येतिः ते स्त
 विता मणि नये हातिः तो वियोनि जन्मे बद्धते हेतिः मनुष्य प्राप्ति दुर्लभा ॥ ७८ ॥
 ऐसे नर देह पावोनि देख जो नसाधि ब्रह्म सुखः तो जनामा जिपरम सुखः
 विश्वास पातक देवाचा ॥ ७९ ॥ निजा तु प्राप्ति लागुनिः देवें कोलि मनुष्ययो
 निः तो देवाचा विश्वास बुडुनिः विषय सेवनि निजपतन ॥ ८० ॥ हेतें पित
 रांचें मनोगतः पुत्रु होयिल हरिल्लः कुण्डुद्धरिल्ल समस्तः विषयिं प्रति
 हतः तेणे केले ॥ ८१ ॥ देकास कण साग्याचें फणः मनुष्य देह गाके वणः

तें करावया सफळः वेराग्य धरवळ म्यां केले ॥ ७८ ॥ हि कां सकळ मग्यावे फ
 लः मनुष्य देह गा के वळ ॥ श्लोक ॥ एवमसत्तार्य वेराग्यो विज्ञाना लोकः अत्म
 नी ॥ विचार मिमहि मे तां सुख संगो न हं ह्यति ॥ ७९ ॥ टीका ॥ देहानि जात्मसाधनी
 साधकः तो विविषयसोर्गी बाधकः ऐसें देखो निया देखः केले निष्टे के वेराग्य
 ॥ ७८ ॥ हा वेराग्याचे निमेषेः गुरु दया वचन वळेः विषय चिद्रियांचे पाळेः
 ये के वळे विज्ञाडिले ॥ ७९ ॥ अविद्या जंवं घ्या विजिवेः तंवं अविद्याये गेनावेः
 सांगे मि विद्यमान न केः हे हि अनुभव जाणि तले ॥ ८० ॥ ऐसि मि च त्वे अ
 विद्या जतांः पुर्ण चित्त कायु आत्मा दाताः ते गे स्व देह स्त अहेताः गोलि सर्व
 च्या निशेष ॥ ८१ ॥ ऐसे नि अनुभव पाहिः नि संगु मि विचरे मदि अहेता स्व
 देहि नाहिः पुसिले ते पाहिं सांगी तले राया ॥ ८२ ॥ ज्ञान साधन जो देहोः सा

जा वायि वैराग्यपाहः मां देह संमथ्या वाप्ते होः केसे निराहो शकिल ॥ ५॥ जेपु
 रूपावि ७२ हतागळे ते देह ७२ दृष्टयोगे वषे जे विस्तु कले पान वायु वषे
 पडिले लोपे सर्वत्र ॥ ५॥ या लागी ब्रह्म साक्षात्कारः दृष्टिलयो पावे जे वी
 राः तव रिजो वैराग्ये रवरा ७२ अने गुरु वैसमी जे पुरुषार्थी तो ॥ ७॥ ह्युगारि
 ये कागुरु चां वायिः तुज सर्वथा विश्वासु नाहि ते ७२ अर्थी सावधु होयि विष
 द पाहि सांगेन ॥ ८॥ गुरु नि सांगतां चिकानि ज्या विवृति जाये विरोनि जे
 विमिष्ट ता लवण पाणिः अस्मिन्नपाणि समरसे ॥ ९॥ सासि साधक बाधक
 ता बाध हे ब्रह्म लगे अति अवय जे विनिमालिय सिवोखद न पज वेदु
 धः गर्भस्थ ॥ १०॥ या परिसुसि कर्तव्यता नाहि नादिंगा सर्वथा परिऐसि
 हे वेवस्थः सासि तत्त्व तान लपेवि ॥ ११॥ गुरु नि सांगीतले कानि स्वरूपा

१०
 वबो धुजालामनिः परितेन रुये निश्चयपणिः बाह्यदरुषणि विक्षेपु ॥ ८५ ॥
 उरसनि बेसण्यो स्वरुपस्थितिः व्यासन सोडिल्यो प्रपंचस्फुर्तिः ऐशियेक
 देसि स्थितिः नातण्यतिः निजयोगी ॥ ८६ ॥ देहो व्यासन निश्चयः अथवा कमि
 हो चंचलः परि वृत्ति सर्व दानिश्चयः तेचि निर्मल निजयोगी ॥ ८७ ॥ करप्रसामे
 सीरणांगणिः श्रीधुमिडिनलानिर्वाणबाणिः तोडिंघातलाजिणोनिः दृति
 समाधानिः अचंचलः ॥ ८८ ॥ करिता निर्वाणयुद्धीः ज्याचिनमोडे समाधीः
 हं विसाधावेयात्रिभुद्धिः चोविसगुरुविधिः वंदिलेमियां ॥ ८९ ॥ देहो निश्च
 यः वृत्ति निश्चयः देहो चंचलः वृत्ति चंचलः तैरिते देहबुद्धिचिसब
 यः न के के वण नीज बोधु ॥ ९० ॥ देहो ता प्रपंच दरुषणः वृत्ति सि विक्षेपु हो
 येजाणः तो विक्षेपु करामाखेदनः बडु गुरु साधनम्यां केले ॥ ९१ ॥ निजगु

जैद्युनयाविबिद्देयताः तेष्विजार्थिषुंरुषापंथाः तेष्व
तानि साधने संसाधितोऽजगत्त्वमवताः परब्रह्म ॥४॥

रुसांगीतलया अर्थाः साराधावयापरमार्थः नानाप्रपंचपदार्थाः गुरुसंस्था
म्यांकेलि ॥ ९॥ पुर्विगुरुनिबोधिलेनादिः तरिष्टयादिकेबोधितिलकाज्यि
तोचिनिजायुसाधाव्यापादिः गुरुउपायिप्रवर्तलो ॥ १॥ १॥ नद्यक
स्मादुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं त्रुपुष्प ॥ अहो तद्वि तियं वेगी यते बहु धर्मिणी ॥ १॥
टिका ॥ गुरुनिसांगीतलो निजज्ञान दृढयि प्रकाशलोचिज्ञानः तेविद्यत्प्राय
चंचलजाणः स्तेरपणः सुनाहि ॥ ५॥ जेमूषिंचिचंचलः तेकदानवेपुष्प
चः दृणासासेदृणाचंचलः तेविद्यमणसाधका ॥ १॥ जेममूरिवचं व्यां
विषजाये तेलोसर्पुडबरवायिलासहे तेसीदशासाधकां होये वियोगुन
सा हेसर्वथा ॥ ६॥ येनृविं ब्रह्म आदितियेनिसुः हेसकण्ठराचिचेंसमत्तः
सोसिंहिपुसोजातो बहुतः विद्येपतेयः उविति ॥ ५॥ येकलुंणातिब्रह्मसमुद्राः

६ तेय विऐक्यता जेउः

येक ह्मणति तेनिर्गुण ऐसे वाद करिति दारुणः युक्तिखंडण अप्रीमाने ॥६॥
येक ह्मणति ब्रह्मसंप्रपंच येक ह्मणति निःप्रपंच मीष्टो नियां पांच पांच शब्द
कच कच वाढविति ॥७॥ तेय साधकांचे प्रहः सहस्रानपवतिसमाधानः या
लागी पुसावया मनः नरि ये जाणते वायि ॥८॥ प्रपंच दर्शने विक्षेपताः तेय
साधका निज ऐक्यताः स्वबुद्धिने नानापदार्थाः गुणग्राहकताः गुरु रूपे ॥९॥
जे शुद्ध विक्षेपता वाढे तेनाना गुरुचे रोकडेः साधन गाढे चोजिले ॥१०॥ जे जे
सांगीतलि गुरुलक्षणोः ते ते निज बुद्धि विंसाधनेः समुष्ट विक्षेपतेरोः ति व्र
थाने छेदिला ॥११॥ तेरोच वण्वि निश्चयः फावले निज बोधाचे मूढः दृश्य
देखतां केवळः विन्मात्र सकळ पै नासे ॥१२॥ जे माझ्या निज गुरुनिःपूर्वि
दिधले होते बोधुनिः ते विनाना गुरुचे साधुनिः विक्षेपछेदुनिः पावलो ॥१३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com